

Otevřu si galerii, vyberu dvě fotky, rozkliknu, vystřihnu hlavu, zkopíruju do mezipaměti, přetáhnu na druhou fotku. Skryju pozadí, pomocí nástrojů malování objedu a vyhladím drsné okraje, přechod totiž musí být měkčí a plynulejší. *Klik, klik, klik*, prsty zadávají neustále nové příkazy. Pak pozadí zase zobrazím, dám hlavu do správné polohy, pootočím ji a upravím velikost. Přechod na krku vypadá ještě pořád nepřírozně. Štětcem na klávese B udělám měkký přechod a pomocí klávesy S odstraním na pozadí zbytek vlasů ze staré hlavy. Přiblížím. Jo, to není špatné, ale radši zvolím nižší tvrdost, bude to vypadat reálněji. Ještě přidám jas a zesílím kontrasty.

Paráda. Teď vypadám dobře. Cítím, jak se mi na tváři roztahuje filmový úsměv podobný tomu na Silvině obličejí. Počkat, ještě zuby. Všechny žluté tóny odstranit, ty tady nechceme. A co je tohle? Že by snad pupínky a červené flíčky na pleti? Pryč s tím! Pak přijde na řadu samozřejmě to nejdůležitější: odstraním tu odpornou skobu. Jak já ten svůj nos nenávidím! Můžu s ním konkurovat kdejaké ježibabě z pohádky. Ale žádný problém, na klávese J už je připravený

retušovací štětec. *Klik, klik, klik*, prsty se bleskurychle postarají o úzký a rovný nosík, vedle kterého by i ten Kleopatřin vypadal jako boxerský frňák.

Spokojeně si oddechnu a uvolněně se opřu do židle. Jestlipak to tátu napadlo, když mi dával tenhle notebook? Naprosto přesně si vybavuju, jak mi slavnostně oznamoval: „Milá Amelie, se vstupem na gymnázium ti nastala nová životní etapa. Mysleli jsme si, že je proto načase, abys měla vlastní počítač. Určitě se ti bude hodit, holčičko.“

Tak to si piš, taťuldo. Zkoumavě se opět předkloním a bedlivě si prohlížím fotku na obrazovce: Vypadám fakt suprově, o tom není pochyb. Líně se rozvaluju na lehátku, na sobě mám jen bikiny, na jejichž výrobu se použil maximálně gram látky. Sluním se na vysněném pobřeží někde v Tichomoří, i když jsem v životě nebyla dál než v Sankt Peter-Ording u Severního moře. (Tetička Ulla tam má letní byt, vždycky si ho můžeme levně pronajmout.)

Když se umí fotky správně upravit, je zkrátka možné úplně všechno. Z obrázku se na mě sice zubí moje šťastná tvář, ale „moje“ tělo je ve skutečnosti bezvadná postavička Gigi Hadidové.